

مقایسه سبک‌های هویت، خودپنداره بدنی و جهت‌گیری مذهبی در دانشجویان دختر

سجاد علمردانی صومعه^۱

سجاد بشرپور^۲

فاطمه قربانی^۳

آزاده عباسی^۴

تاریخ دریافت: ۹۸/۰۲/۲۴

تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۷/۰۳

چکیده

روابط دوستی قبل از ازدواج با جنس مخالف یکی از آسیب‌های اجتماعی است که در سال‌های اخیر گسترش زیادی داشته است. پژوهش حاضر با هدف مقایسه سبک‌های هویت، خودپنداره بدنی و جهت‌گیری مذهبی در دانشجویان دختر با و بدون دوست پسر انجام گرفت. روش این پژوهش علی-مقایسه‌ای بود. جامعه آماری این پژوهش کلیه دانشجویان دختر دانشگاه محقق اردبیلی بود. تعداد ۳۰ نفر از دانشجویانی که طبق گزارش خود دارای دوست پسر بودند به صورت تصادفی چند مرحله‌ای و تعداد ۳۰ نفر نیز به تصادف از بین جامعه دانشجویان عادی به عنوان گروه مقایسه انتخاب و در پژوهش حاضر شرکت کردند. داده‌های جمع آوری شده نیز با استفاده از آزمون تحلیل واریانس چند متغیری تحلیل شد. نتایج نشان داد که میانگین نمرات دانشجویان دختر دارای دوست پسر در متغیرهای جهت‌گیری مذهبی درونی، هویت اطلاعاتی، هنجاری و تعهد پایین تر از گروه عادی بود ولی در متغیرهای ظاهر بدنی، انعطاف بدنی، عزت نفس و هویت سردرگم به طور معناداری بالاتر از گروه عادی می‌باشد ($p < 0.05$). پژوهش حاضر نشان می‌دهد که نقص در هویت‌یابی، نارضایتی از تصویر بدنی و فقدان جهت‌گیری مذهبی درونی می‌تواند در شکل گیری این آسیب اجتماعی نقش داشته باشد.

کلید واژه‌ها: سبک‌های هویت، خودپنداره بدنی، نگرش مذهبی، دانشجویان دختر

^۱ کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه محقق اردبیلی (نویسنده مسئول) s_a_s139@yahoo.com

^۲ دکتری روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی

^۳ کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه محقق اردبیلی

^۴ کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه محقق اردبیلی

مقدمه

روابط دوستانه‌ی دختران و پسران نوجوانان و جوان، بدون در نظر گرفتن ابعاد شرعی یا توجه اندک به آن، پدیده‌ای است که عمومیت یافتن و حرکت به سوی هنجار شدن آن را، با اندکی توجه و دقیق نظر می‌توان در فضای عینی تعامل اجتماعی مشاهده کرد (قاسمی، ۱۳۸۳). در رویکرد نوگرایانه روابط دختر و پسر موضوعی فردی و خصوصی است که با پذیرش دوطرف صورت می‌گیرد و نمی‌توان به آن وارد شد، حتی اگر شرع آن را نپذیرد. اما باز گذاشتن تعاملات بین دو جنس و خصوصی دانستن آن همواره راه را برای روابطی باز خواهد گذاشت که پیامدهای آن در درازمدت به سود یک جامعه سالم نخواهد بود. چه بسا که جامعه جهانی نیز درگیر پیامدهای منفی روابط آزاد جنسی، مانند همجنس‌گرایی، خوددارضایی، روابط جنسی مجازی و مانند آن می‌باشد، که شکل روابط جنسی بهنجار و طبیعی را به سوی بی‌راهه‌های جنسی کشانده است (رجبلو و اصغری، ۱۳۸۹).

دوستی با همسالان نقش مهمی در اجتماعی شدن فرد دارد و می‌تواند فرایند هویت‌یابی فرد را تسهیل کند. اما دوستی با جنس مخالف در دوره نوجوانی و جوانی یکی از بحث‌های چالش انگیز اجتماعی در جامعه ما بوده است. در این نوع دوستی، دو نفر از جنس متفاوت به تجاری دست می‌یابند که در دوستی با همجنسان خود تجربه نمی‌کنند. در سال‌های اخیر که با دگرگونی‌های اجتماعی و ساختی نظیر گسترش شهر نشینی، صنعتی شدن، افزایش میزان سواد، حضور زنان در عرصه‌های اجتماعی، گسترش مکان‌های هم حضوری زنان و مردان و گسترش کمی و کیفی وسایل ارتباط جمعی این پدیده به شکی نو ظهور و از بطن روابط بین شخصی جوانان جامعه پدید آمده است. بگونه‌ای که تحقیقات انجام شده در این زمینه از خواست و میل جوانان برای داشتن چنین معاشرت‌هایی حکایت می‌کند (عبدالهیان، ۱۳۸۳؛ احمدنیا و مهریار، ۱۳۸۳).

یکی از عواملی که به نظر می‌رسد با روابط دوستی با جنس مخالف ارتباط داشته باشد، هویت‌یابی^۱ است. مطالعات پیشگام اریکسون^۲ (۱۹۶۳) هویت‌یابی را به عنوان فرایندی مفهومسازی کرد که در دوره نوجوانی به طور قابل توجهی فعال می‌شود و تا دوره بزرگسالی ادامه می‌یابد (کریستوفر کرین^۳، ۱۳۸۴). مارسیا^۴ (۱۹۶۶) برای عملیاتی کردن مرحله هویت‌یابی در برابر سردرگمی هویت نظریه

¹. Identity

². Erikson

³. Cristofer creen

⁴. Marcia

اریکسون دو بعد بنیادین رشد هویت را اکتشاف^۱ و تعهد^۲ دانست. اکتشاف به کاوش فعالانه اطلاعاتی در خصوص سبکهای زندگی، باورها و ارزشهای جانی دیگر گفته می‌شود و تعهد نیز شامل تلاشهایی برای اتخاذ احتمالاتی است که به طور بهتری با شخصیت فرد تناسب داشته و بکارگرفتن این تصمیمات در زمینه‌های مختلف زندگی می‌باشد. بر اساس این دو بعد، مارسیا چهار سبک هویت کسب شده^۳ (اکتشاف بالا و تعهد بالا)، تعلیق هویت^۴ (اکتشاف بالا، تعهد پایین)، مختومه شدن^۵ (اکتشاف پایین، تعهد بالا) و سردرگمی هویت^۶ (اکتشاف پایین، تعهد پایین) را معرفی کرد. شواهد پژوهشی تطبیق‌پذیری و سودمندی مدل جایگاه هویت در پیش بینی سازگاری و ناسازگاری را آشکار ساخته است (گراجر^۷، ۲۰۰۵).

سیفجی-کرنکی، شولمن و کلیسینجر^۸ (۲۰۰۱) در یک مطالعه طولی دریافتند تشکیل یک هویت مجزا در ۱۷ سالگی و سوساس‌های ارتباطی کمتر، جذابیت جنسی و عشق در نگاه اول و ترس از صمیمت در ۲۰ سالگی را پیش بینی می‌کند. در مطالعه طولی دیگری، بیسرز و سیفجی-کرنکی^۹ (۲۰۱۰) نشان دادند که بین رشد هویت در نوجوانی و صمیمت در اوایل بزرگسالی ارتباط وجود دارد. آرسیت، کروجر، مارتینوسن^{۱۰} و مارسیا (۲۰۰۹) در فراتحلیل ۱۴ مطالعه دریافتند که سبک دلستگی ایمن با سبک‌های هویت کسب شده و مختومه ارتباط مثبت ولی با سبک‌های هویت تعلیقی و سردرگم/اجتناب ارتباط منفی دارد. دوماس، الیس و Wolfe^{۱۱} (۲۰۱۲) نشان دادند که تعهد هویت، سپری در برابر استفاده از مواد و اکتشاف هویت نیز به عنوان سپری در برابر انحراف عمومی می‌باشد، در این مطالعه، در گروههای همسال کنترل گر، نوجوانان با تعهد هویتی بیشتر به رفتارهای پرخطر کمتری در مقایسه با افراد با تعهد هویتی کمتر می‌پرداختند. کلیس، لیوکس و بیجتیبیئر^{۱۲} (۲۰۱۴) نشان دادند که رفتارهای خود آسیب زنی غیر کشی گرایانه با به هم پیوستگی هویت ارتباط منفی ولی

^۱. Exploration

^۲. Commitment

^۳. Identity gained

^۴. Identity suspension

^۵. Turbulency

^۶. Confusion of identity

^۷. Kroger

^۸. Seiffge-Krenke, Shulman, and Klessinger

^۹. Beyers and Seiffge-Krenke

^{۱۰}. Arseth, Kroger, Martinussen

^{۱۱}. Dumas, Ellis, & Wolfe

^{۱۲}. Claes, Luyckx, Bijttebier

با افسردگی و سردرگمی هویت ارتباط مثبت دارد. در این مطالعه سردرگمی هویت توانست به صورت معنی داری رفتارهای خود آسیب زنی را پیش بینی نماید.

ادراک فرد از خودپنداره بدنی^۱ یا خودپنداره جسمانی عامل دیگری است که می‌تواند روابط صمیمی فرد با دیگران را تحت تاثیر قرار دهد. خودپنداره از اساسی‌ترین عوامل رشد شخصیت سالم در کودکان و نوجوانان است. خودپنداره عموماً به عنوان آگاهی فرد از ویژگی‌ها، خصوصیات و محدودیت های شخصی تلقی می‌شود و دارای یک ساختار چند بعدی است که می‌توان آن را به دو سطح تحصیلی و غیرتحصیلی تقسیم کرد. خودپنداره تحصیلی شامل مباحث شخصی از خودپنداره است که مربوط به زمینه‌های درسی فرد می‌شود مانند ریاضی، و زبان انگلیسی. خودپنداره غیرتحصیلی نیز به سطوح اجتماعی، عاطفی و بدنی تقسیم می‌شود. هر کدام از این سطوح نیز به نوبه خود دارای زیرمجموعه‌هایی هستند مثلاً خودپنداره بدنی از توانایی بدنی و ظاهر بدنی تشکیل شده است و به نگرش فرد نسبت به بدن خود اطلاق می‌شود. خودپنداره بدنی و واژه‌های مترادف با آن، به صورت های متعددی تعریف شده اند و تعاریف ارائه شده کمابیش مشابه هستند. شاولسون، هوبنر و استتنن^۲ (۱۹۷۶) خودپنداره بدنی را ادراک فرد از خود تعریف کرده اند که از طریق تجربه و تفسیر او از محیطش در ارتباط با بدنش شکل می‌گیرد (کلی^۳، ۲۰۰۴). نتایج تارانت، مکینزی و هویت^۴ (۲۰۰۶) که بر روی ارزیابی ذهنی نوجوانان از روابط با همسالان و درک درست فرایندهای اجتماعی متمرکز بود نشان داد که از آن جایی که در دوره نوجوانی گرایش و تأثیر پذیری از گروه همسالان بیشتر از سایر گروه‌های سنی است، چنین احساسات و نگرش‌های منفی از خود، نوجوان را به سمت گروه‌های انحرافی و دوستی‌های ناباب، روابط جنسی خطرناک، کشیدن سیگار و مصرف مشروبات الکلی، جهت تقلیل آشفتگی‌های روحی یاد شده، سوق می‌دهد (فیرون^۵ و همکاران، ۱۹۹۹؛ گادبویس، باکر^۶، ۲۰۰۷؛ سالازار^۷ و همکاران، ۲۰۰۴). فارار، استوپا و ترنر^۸ (۲۰۱۵) نشان دادند که داشتن خود انگاره منفی در ذهن بر عزت نفس آشکار تأثیر منفی دارد، در حالیکه داشتن خود انگاره مثبت دارای تأثیرات مثبت می‌باشد، نتایج این مطالعه همچنین نشان داد که خودپنداره منفی در ذهن منجر به کاهش رضایت

^۱. Physical Self-Concept

^۲. Shavelson, Hubner & Stanton

^۳. Kelly

^۴. Tarrant, MacKenzie & A Hewitt

^۵. Ferron

^۶. Gadbois S, Bowker

^۷. Salazar

^۸. Farrar, Stopa & Turner

بدنی و عاطفه حالتی می‌شود. واتر، شرودر- آبی، ویبرگربر، روپکی و شوتز^۱ (۲۰۱۵) نشان دادند که بیماران مبتلا به شخصیت مرزی در مقایسه با گروه‌های کترل غیر بالینی و یک گروه افسرده ساختار خودپنداش تقسیم شده^۲ و میزان بالایی از خود ارزیابی‌های منفی دارند.

گسترش روابط دوستی با جنس مخالف در دختران و پسران جوان در حالی است که چنین روابطی در فرهنگ و دین اسلام مخالف موازین شرعی بوده و حرام می‌باشد. با توجه به اینکه جامعه ایران بر مبنای چارچوبهای دینی استوار می‌باشد، داشتن یا نداشتن چنین روابطی می‌تواند تحت تأثیر جهت‌گیری مذهبی فرد قرار گیرد. مطالعات نشان می‌دهند که مذهبی بودن با رفتارهای خطرناکی چون سوءاستفاده سنگین از الکل و سایر مواد، فعالیت جنسی ناهنجام و زوردرس و مجرمیت در نوجوانان و افراد بزرگسال رابطه منفی داشته است (باری و نلسون^۳، ۲۰۰۵؛ سینه، کنان و جیلس^۴، ۲۰۰۷). هورنینگ^۵ و همکاران (۲۰۱۱) با مقایسه افراد مذهبی و غیر مذهبی به این نتیجه رسیدند که افراد دارای اندیشه‌های مذهبی بالا سطوح پایدارتری از معنا در زندگی و همچنین میزان بالایی از حمایت اجتماعی نسبت به گروه غیر مذهبی دارند. اولسون^۶ و همکاران (۲۰۱۲) نشان دادند که مقابله مذهبی مثبت به طور معنی داری با سلامت بهتر همراه بوده و پیش‌بینی کننده آن می‌باشد، بر عکس مقابله مذهبی منفی با نمرات پایین سلامت روانی همراه می‌گردد.

نتایج کرمی و همکاران (۱۳۸۶) نشان داد که دو بعد جهت‌گیری مذهبی یعنی پای‌بندی به عقاید و مناسک و پای‌بندی به اخلاقیات با تمام ابعاد سلامت روانی یعنی شکایات جسمانی، اضطراب، افسردگی و اختلال در کارکرد اجتماعی رابطه منفی دارد. عنایت و آقایپور (۱۳۸۹) در پژوهشی با عنوان بررسی عامل‌های اجتماعی- فرهنگی مرتبط با کیفیت سلامت روانی خانواده نشان دادند که رابطه معنی داری بین متغیرهای سن، جنس، درآمد، میزان تحصیلات، وضعیت اشتغال، بعد خانوار، سرمایه اجتماعی، جهت‌گیری مذهبی و عزت نفس با سلامت روانی خانواده وجود دارد که از بین این متغیرها جهت‌گیری مذهبی قوی‌ترین پیش‌بینی کننده کیفیت سلامت روانی خانواده بود.

در مجموع، مرور شواهد موجود نشان می‌دهد که ظهور شرایط جدید زندگی باعث نزدیکی بیشتر دختران و پسران شده و زمینه دوستی‌های آنها را افزایش داده است. با توجه به اینکه، اقدام به چنین

^۱. Vater, Schrboder-Abe, Weißgerber, Roepke & Schütz

^۲. Compartmentalized

^۳. Barry & Nelson

^۴. Sinha, Cnaan & Gelles

^۵. Hornung

^۶. Olson

دستی هایی با ساختارهای فرهنگی و اجتماعی ما در تعارض قرار دارد می توان گفت که همه افراد به راحتی به چنین روابطی اقدام نخواهند کرد و در این میان باید نقش عوامل روان شناختی را مهم دانست. در راستای شناسایی عوامل مؤثر در چنین دستی هایی پژوهش حاضر با هدف مقایسه سبک های هویت، خودپندره جسمانی و جهت گیری مذهبی در دانشجویان دختر با و بدون دوست پسر انجام گرفت.

روش شناسی پژوهش

با توجه به هدف این پژوهش مبنی بر مقایسه سبک های هویت، خودپندره بدنی با جهت گیری مذهبی در دانشجویان دختر با و بدون دوست پسر، روش این پژوهش علی - مقایسه ای می باشد. کلیه دانشجویان دختر دانشگاه محقق اردبیلی (حدود ۶۵۰۰ نفر) در سال تحصیلی ۹۲-۹۳ جامعه آماری این پژوهش را تشکیل دادند. تعداد ۳۰ نفر از دانشجویان دختر که به گزارش خود دارای دوست پسر بودند و تعداد ۳۰ نفر از دانشجویانی که دوست پسر نداشتند به شیوه نمونه گیری تصادفی چند مرحله ای جهت مقایسه به عنوان نمونه این مطالعه انتخاب و در پژوهش حاضر شرکت کردند. برای جمع آوری اطلاعات نیز از ابزارهای زیر استفاده شد. همچنین برای اجرای این پژوهش بعد از اخذ مجوز از معاونت دانشجویی دانشگاه محقق اردبیلی از بین تعداد کل خوابگاه های دانشجویی دخترانه دانشگاه محقق اردبیلی، تعداد ۳ خوابگاه به تصادف انتخاب و سپس از هر خوابگاه به تصادف تعداد ۴ اتاق انتخاب و بعد از مراجعته به اتاق ها تعداد ۳۰ نفر دانشجوی دختر که به گزارش خود دارای رابطه دوستی با جنس مخالف بودند و تعداد ۳۰ نفر نیز که دارای رابطه دوستی با جنس مخالف نبودند، انتخاب شدند. بعد از تبیین اهداف پژوهش از آنها خواسته شد به پرسشنامه های سبک های هویت، خودپندره بدنی و جهت گیری مذهبی پاسخ دهند. لازم به توضیح است که ملاک عضویت گروهی نیز بلي یا خير دادن به سوال مربوط به داشتن رابطه دوستی در يك سال اخير بود. در نهايit داده های جمع آوری شده با استفاده از آزمون تحليل واريانس چند متغيری (MANOVA) و نرم افزار SPSS17 تحليل شد.

پرسشنامه جهت گیری مذهبی^۱ آپورت: اين پرسشنامه توسط آپورت^۱ در سال ۱۹۵۰ ساخته شده و مشتمل بر ۲۰ سؤال است که ۱۱ سؤال آن جهت گیری مذهبی بیرونی و ۹ سؤال آن جهت گیری

^۱. Religious orientation questionnaire

مذهبی درونی را بر اساس یک مقیاس لیکرت ۵ نقطه‌ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۵) اندازه می‌گیرد. آلپورت همیستگی واگرای بین ماده‌های چهت‌گیری مذهبی درونی و بیرونی را -۰/۲۱ (آلپورت، ۱۹۶۸). این پرسشنامه توسط جان بزرگی (۱۳۷۸) ترجمه شده و همسانی درونی آن با استفاده از ضربیب آلفای کرونباخ ۰/۷۱ و پایایی باز آزمایی آن ۰/۷۴ محاسبه شده است و مقیاس آن فاصله‌ای می‌باشد (آرین، ۱۳۷۸). همچنین ضربیب آلفای کرونباخ پژوهش حاضر در پرسشنامه‌ی آن فاصله‌ای می‌باشد (آرین، ۱۳۷۸).

جهت‌گیری مذهبی ۰/۶۸ به دست آمد.

پرسشنامه خودتوصیفی بدنی^۱ به منظور ارزیابی خودپنداش بدنی از پرسشنامه خودتوصیفی بدنی استفاده شد. در این پرسشنامه نمره بالا در زیر مؤلفه‌های آن نشان دهنده‌ی خودپنداش بدنی بهتر است و فرد دارای سلامت روان می‌باشد و برعکس. این پرسشنامه وضعیت افکار، احساسات و گرایش‌های فرد را نسبت به بدن خود نشان می‌دهد. این پرسشنامه را مارش^۲ در سال ۱۹۹۴ تهییه کرده است. پرسشنامه حاوی ۷۰ سؤال است که هر سوال بین ۱-۶ نمره گذاری می‌شود. این پرسشنامه در مطالعه تکمیلی ایران توسط بهرام و شفیع زاده (۱۳۸۳) ارزیابی شده است. همچنین این پرسشنامه در مطالعه تکمیلی دیگری توسط عبدالملکی، بهرام، صالح صدق پور و عبدالملکی (۱۳۸۹) مورد اعتباریابی و پایایی قرار گرفته است. اعتبار این پرسشنامه به صورت تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی محاسبه شده است که هشت عامل خودپنداش بدنی (لیاقت ورزشی، چربی بدنی، ظاهر بدنی، انعطاف پذیری، سلامتی، فعالیت بدنی، هماهنگی و عزت نفس) را شناسایی و تأیید کردن (عبدالملکی و همکاران، ۱۳۸۹). پایایی این ابزار توسط مارش (۱۹۹۴) با استفاده از آلفای کراتباخ محاسبه شده است که ضربیب پایایی آن ۰/۸۵ = است. همچنین پایایی این پرسشنامه در ایران در پژوهش بهرام و شفیع زاده (۱۳۸۳) از طریق روش بازآزمایی و محاسبه همسانی درونی (آلفای کرونباخ) به ترتیب برابر با ۰/۷۸ و ۰/۸۸ و پژوهش عبدالملکی و همکاران (۱۳۸۹) به روش آلفای کرانباخ ۰/۸۷ به دست آمد. همچنین ضربیب آلفای کرونباخ پژوهش حاضر در پرسشنامه حاضر ۰/۷۷ به دست آمد.

پرسشنامه سبک‌های هویت^۳: پرسشنامه سبک‌های هویت اولین بار به وسیله بروزننسکی^۴ (۱۹۸۹) ساخته شد و سپس دوباره توسط خود او مورد تجدید نظر قرار گرفت. این پرسشنامه ۴۰ آیتم دارد که

¹. Allport

². Self-descriptive questionnaire

³. Marsh

⁴. Identity Styles Questionnaire

⁵. Berzonsky

۱۱ آیتم آن در ارتباط با سبک هویت اطلاعاتی، ۱۰ آیتم آن در ارتباط با سبک هویت آشفته/اجتنابی و ۹ آیتم آن مربوط به سبک هویت هنجاری است. علاوه بر سه سبک ۱۰ آیتم نیز در ارتباط با تعهد هویت است. پاسخ‌ها بر اساس مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای تنظیم شده است، بروزونسکی (۱۹۹۲) الفای کرونباخ ۰/۶۲ را برای سبک هویت اطلاعاتی و آلفای ۰/۶۶ را برای سبک هویت هنجاری و آلفای ۰/۷۳ را برای سبک هویت مغشوش/اجتنابی گزارش کرد. وايت^۱ و همکاران (۱۹۹۸) برای نسخه تجدیدنظر شده پرسشنامه سبک هویت، آلفای کرونباخ ۰/۵۹ و ۰/۶۴ و ۰/۷۸ را برای سبک‌های هویت اطلاعاتی و هنجاری و مغشوش/اجتنابی و آلفای ۰/۷۶ را برای تعهد هویت به دست آورده‌اند. همچنین ضریب آلفای کرونباخ پژوهش حاضر در پرسشنامه‌ی جهت گیری مذهبی ۰/۷۷ به دست آمد.

یافته‌های پژوهش

تعداد ۳۰ دانشجوی دختر دارای دوست پسر و ۳۰ دانشجوی دختر بدون دوست پسر در این پژوهش شرکت کردند که میانگین و انحراف استاندارد سنی آنها به ترتیب ۲۵/۳۲ (۲/۴۵) و ۲۶/۷۶ (۲/۴۴) گزارش شد. جدول ۱ نتایج آزمون لامبدا ویلکز را نشان می‌دهد که اثر گروه بر ترکیب مولفه‌های متغیرهای وابسته معنادار است.

جدول ۱_ نتایج آزمون‌های معناداری MANOVA اصلی متغیر گروه بر متغیرهای وابسته

متغیر	آزمون	ارزش	F	P
پیلایی-بارتلت		۰/۸۳	۱۴	۰/۰۰۱
لامبدا ویلکز		۰/۱۸	۱۴	۰/۰۰۱
گروه	اثر هتیلینگ	۴/۸۱	۱۴	۰/۰۰۱
	بزرگترین ریشه روی	۴/۸۱	۱۴	۰/۰۰۱

جدول ۲_ میانگین، انحراف معیار و تحلیل واریانس آزمونی ها در متغیر سیک‌های هویت، خودپندازه بدنی و چهت‌گیری مذهبی در دانشجویان دختر با و بدون دوست پسر

متغیرها	گروهها	میانگین	انحراف معیار	مجموع مجذوراً	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معنی داری	اندازه اثر
اطلاعات	دارای دوست پسر	۳۴/۷۶	۳/۹۶	۴۳۷/۴۰	۱	۴۳۷/۴۰	۴۳۷/۴۰	۰/۰۰۱	۰/۵۲
	بدون دوست پسر	۴۰/۱۶	۳/۷۶						
هنگاری	دارای دوست پسر	۲۹/۱	۳/۸۶	۱۰۹/۳۵	۱	۱۰۹/۳۵	۰/۰۰۹	۰/۴۵	
	بدون دوست پسر	۳۱/۸	۳/۹۲						
سردرگم	دارای دوست پسر	۳۵/۰۶	۳/۳۴	۸۴/۰۱	۱	۸۴/۰۱	۰/۰۱	۰/۳۲	
	بدون دوست پسر	۳۲/۷	۳/۹۵						
تعهد	دارای دوست پسر	۲۹/۳۰	۰/۵۹	۳۶۵/۰۶	۱	۳۶۵/۰۶	۰/۰۰۱	۰/۶۲	
	بدون دوست پسر	۳۴/۲۴	۰/۶۳						
خودپندازه بدنی	دارای دوست پسر	۱۶/۶۷	۱/۹۱	۲۶۱۳/۶۰	۱	۲۶۱۳/۶۰	۰/۰۰۲	۰/۶۱	
	بدون دوست پسر	۱۵/۶۶	۱/۷۷						
جهت گیری درونی	دارای دوست پسر	۳۸/۲۳	۶/۲۶	۱۶۴/۳۷	۱	۱۶۴/۳۷	۰/۰۳	۰/۲۱	
	بدون دوست پسر	۴۱/۵۳	۵/۷						
جهت گیری بیرونی	دارای دوست پسر	۲۱/۷۰	۳/۳۹	۳۷/۵۰	۱	۳۷/۵۰	۰/۵۲	۰/۱۹	
	بدون دوست پسر	۲۱/۲۰	۳/۳۳						

نتایج جدول شماره ۲ نشان می‌دهد که تفاوت آماری معنی‌داری بین میانگین نمرات دو گروه از دانشجویان دختر دارای دوست پسر و بدون دوست پسر در متغیر هویت اطلاعاتی ($F=29/31$, $p<0/001$), هویت هنجاری ($F=7/21$, $p<0/009$), هویت سردرگم ($F=6/26$, $p<0/001$), تعهد ($F=26/88$, $p<0/001$), خودپنداره بدنی ($F=10/66$, $p<0/002$) و جهت‌گیری درونی ($F=4/56$, $p<0/001$) وجود دارد. ولی در متغیر جهت‌گیری بیرونی ($F=0/52$, $p<0/033$) تفاوت آماری معناداری بین میانگین نمرات دو گروه مشاهده نشد.

جدول ۳_ میانگین، انحراف معیار و تحلیل واریانس نمرات آزمودنی‌ها در مؤلفه‌های خودپنداره بدنی و نتایج آزمون مانوا برای مقایسه معنی‌داری تفاوت بین آنها

متغیرها	گروهها	میانگین	انحراف معیار	مجموع مجذورات	درجات آزادی	میانگین مجذورات	<i>F</i>	سطح معنی داری	اندازه اثر
لیاقت	دارای دوست پسر	۴۷/۹۱	۱۰/۶۹	۳۳۱/۳۵	۱	۳۳۱/۳۵	۲/۴۵	۰/۱۲	۰/۲۵
	عادی	۴۳/۲۱	۱۲/۵۲						
	بدون دوست پسر	۲۱/۵۱	۵/۲۲	۲۰/۱۷	۱	۲۰/۱۷	۰/۰۹	۰/۷۳	۰/۱۸
چربی	دارای دوست پسر	۲۱/۸۷	۴/۵۶						
	بدنی	۲۱/۵۱	۴/۵۶	۲۰/۱۷	۱	۲۰/۱۷	۰/۰۹	۰/۰۹	۰/۱۸
ظاهر	دارای دوست پسر	۲۶/۷۱	۲/۴۸	۸۴/۰۱	۱	۸۴/۰۱	۱۲/۸۶	۰/۰۰۱	۰/۴۵
	بدون دوست پسر	۲۴/۳۴	۲/۶۴						
انعطاف	دارای دوست پسر	۲۴/۹۴	۱/۹۹	۲۰/۱۶۶	۱	۲۰/۱۶۶	۲۷/۳۵	۰/۰۰۱	۰/۴
	بدون دوست پسر	۲۱/۲۷	۳/۲۹						
پذیری	دارای دوست پسر	۲۴/۹۴	۱/۹۹	۲۰/۱۶۶	۱	۲۰/۱۶۶	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۴
	بدون دوست پسر	۲۱/۲۷	۳/۲۹						
سلامتی	دارای دوست پسر	۱۷/۳۱	۴/۱۶	۲۰/۴۱	۱	۲۰/۴۱	۰/۸۸	۰/۳۵	۰/۴۶
	بدون دوست پسر	۱۸/۴۷	۵/۴۰						
فعالیت	دارای دوست پسر	۲۰/۸۶	۳/۶۸	۱۱/۲۶	۱	۱۱/۲۶	۱/۰۱	۰/۳۲	۰/۲۳
	بدون دوست پسر	۲۰	۲/۹۳						
هماهنگی	دارای دوست پسر	۱۶/۸۶	۲/۱۴	۴۲/۶۷	۱	۴۲/۶۷	۰/۸۸	۰/۴۸	۰/۱۸
	بدون دوست پسر	۱۶/۳۳	۲/۲۷						
عزت	دارای دوست پسر	۱۴/۶۳	۲/۵۱	۵۲/۲۶	۱	۵۲/۲۶	۹/۲۴	۰/۰۰۴	۰/۲۹
	بدون دوست پسر	۱۲/۷۶	۲/۲۳						

نتایج جدول شماره ۳ نشان می‌دهد که تفاوت آماری معنی‌داری بین میانگین نمرات دو گروه دانشجویان دارای دوست پسر و بدون دوست پسر در متغیر ظاهر ($F=12/86, p < .001$)، انعطاف-پذیری ($F=27/35, p < .001$)، عزت نفس ($F=9/24, p < .004$) وجود دارد. ولی در متغیرهای لیاقت ورزشی ($F=2/45, p < .012$)، چربی بدنی ($F=0/73, p < .009$)، سلامتی ($F=0/88, p < .001$)، فعالیت بدنی ($F=0/48, p < .001$)، هماهنگی ($F=0/88, p < .001$) تفاوت آماری معناداری بین میانگین نمرات دو گروه مشاهده نشد.

بحث و نتیجه گیری

روابط پسران و دختران پیش از ازدواج همواره موضوعی مهم و با این حال پوشیده از ابهام و همراه با شک و تردید و اضطراب بوده است. از طرفی فشارها و تنشهای غریزی باعث می‌شود که نوجوانان خود به خود به سمت جنس مخالف گرایش پیدا کنند و از طرف دیگر ملاحظات اجتماعی، فرهنگی و اخلاقی به عنوان موانعی سر راه آنان عمل کرده اند. این حالت‌های متضاد و متناقض در جامعه همواره برای نوجوانان و جوانان و همچنین اولیا و مسئولان آموزش و پرورش مساله ساز و بفرنج بوده و وضعیت نامعلوم و سردرگمی را از لحاظ نحوه‌ی کنار آمدن با این مشکل ایجاد کرده است (کوثری، ۲۰۰۴). با توجه به اهمیت این موضوع پژوهش حاضر با هدف مقایسه مقایسه سبک‌های هویت، خودپنداش بدنی و جهت‌گیری مذهبی در دانشجویان دختر با و بدون دوست پسر انجام گرفت. نتایج بدست آمده نشان داد که بین دو گروه تفاوت معناداری در هویت‌یابی و مؤلفه‌های آن وجود دارد؛ بدین صورت که میانگین نمرات دانشجویان دختر دارای دوست پسر در متغیرهای هویت اطلاعاتی، هویت هنجاری و میزان تعهد پایین‌تر از دانشجویان بدون دوست پسر ولی در هویت سردرگم بالاتر بود. این نتایج به طور غیر مستقیم با نتایج بییز و سیفجی-کرنکی (۲۰۱۰)، دوماس و همکاران (۲۰۱۲)، کلیس و همکاران (۲۰۱۴) در ارتباط با پیامدهای مثبت داشتن یک سبک هویتی سالم همسو می‌باشد. تقریباً همان زمانی که نوجوانان مشغول فرایند تشکیل هویت هستند، ممکن است در روابط عاشقانه نیز درگیر شوند و از این روابط به عنوان وسیله‌ای برای دست‌یابی به هویت استفاده کنند. در بطن روابط رمانتیک، نوجوانان روشهای متفاوت بودن و رفتار کردن را تجربه کرده و چیزهای جدید را درباره خود به عنوان فردی مجرزا از دیگران و خانواده اصلی خود کشف می‌کنند. ولی از آنجا که اقدام به چنین روابطی با معیارها و هنجارهای فرهنگی جامعه ما ناهمخوان بوده و می‌تواند باعث ایجاد

آسیب‌هایی در فرد شود، معمولاً افرادی که با اکتشاف عوامل دیگر و تعهد به آنها از قبل فرایند هویت یابی را طی نموده‌اند، و به اصول شخصی مشخصی پای بند می‌باشند، کمتر در چنین روابطی خود را درگیر می‌سازند. ولی نوجوانانی که هنوز در سرگمی هویت هستند، چون از قبل به اصول و معیارهای شخصی خود دست نیافته اند بیشتر احتمال دارد که به دوستی با جنس مخالف اقدام کنند.

همچنین نتایج این پژوهش نشان داد که بین دو گروه تفاوت معناداری در خودپنداره بدنی و مؤلفه‌های آن وجود دارد، بدین صورت که میانگین نمرات دانشجویان دارای دوست پسر در مقایسه با دانشجویان بدون دوست پسر در مؤلفه‌های ظاهر، انعطاف‌پذیری و عزت‌نفس بالاتر است و به تبع آن خودپنداره بدنی بهتری دارند. این نتیجه به طور غیر مستقیم با نتایج پژوهش‌های کلی (۲۰۰۴)، تارانت و همکاران (۲۰۰۶)، گادبویس، باکر (۲۰۰۷) و سالازار و همکاران (۲۰۰۴)، واتر و همکاران (۲۰۱۵)، فارار و همکاران (۲۰۱۵) مبنی بر ارتباط مثبت خودپنداره با سلامت روانی و اجتماعی می‌باشد، همسو است. خودپنداره بدنی نشانگر خود توصیفی و ادراک فرد از وضعیت و شکل اندام و بدن خود می‌باشد که می‌تواند نتایج مختلفی را بر ذهن و روان افراد بگذارد. این ادراک یکی از اساسی‌ترین مواردی است که موجبات رشد شخصیت سالم را در افراد فراهم می‌آورد. این نتایج همسو با نتایج مطالعاتی است که بیان می‌کنند خود طرحواره‌های مرتبط با بدن بر چگونگی پاسخ‌دهی فرد در موقعیت‌های متنوع خصوصی و عمومی تأثیر می‌گذارند (کاش، ملنیک و هابوسکی^۱، ۲۰۰۴، کاش، سانتوس و ویلیامز^۲، ۲۰۰۵). مطابق نظریه ابراز شدگی^۳ (فریدریکسون و رابرتس^۴، ۱۹۹۷)، جامعه پذیری نقش جنسیتی و تجارب زندگی ابزار شدن باعث شده است زنان خودشان را به عنوان یک شیء در نظر گرفته و برای داشتن یک بدن ایده‌آل به هر صورتی عمل کنند. همسو با نتایج این مطالعه می‌توان گفت دخترانی که از خودپنداره بدنی پایینی برخوردارند به احتمال بیشتری ممکن است با درگیری در روابط دوستی با جنس مخالف در صدد جبران این ادراک از خود باشند و زمینه را برای ظهور و بروز آسیب‌های بعدی تسهیل و تسریع کنند.

نتایج این مطالعه همچنین نشان داد که افراد بدون دوست دختر در جهت‌گیری مذهبی درونی نمرات بالاتری کسب کردند. ولی در جهت‌گیری مذهبی بیرونی تفاوتی بین دو گروه یافت نشد. این

¹. Cash, Melnyk & Hrabosky

². Santos & Williams

³. Objectification theory

⁴. Fredrickson & Roberts

یافته‌ها به صورت غیر مستقیم همسو با نتایج باری و نلسون (۲۰۰۵)، سینها و همکاران (۲۰۰۷)، هورنینگ و همکاران (۲۰۱۱)، اولسون و همکاران (۲۰۱۲)، کرمی و همکاران (۱۳۸۶) و عنایت و آقابور (۱۳۸۹) در ارتباط با تأثیرات مثبت جهت‌گیری مذهبی بر سلامتی روانی و اجتماعی می‌باشد. جهت‌گیری مذهبی درونی ساختارمند، دارای اصول سازمان‌یافته و نهادینه شده است که در خدمت ارضای سایق درونی انسان برای رسیدن به حقیقت وجودی خویش و جستجوی آن است در حالی که مذهب نمایشی در خدمت ارضای نیازهای بیرونی چون مقام و امنیت و غیره می‌باشد. بر این اساس مذهب درونی شده و ساختارمند می‌تواند به عنوان یک عامل حفاظتی در برابر تکانه فرد برای برقراری رابطه با جنس مخالف شود و فرد را از آسیب‌های اجتماعی از جمله همین پدیده دور نگه دارد.

در مجموع نتایج پژوهش حاضر نشان داد که تفاوت معناداری در سبک‌های هویت، خودپنداش بدنی و جهت‌گیری مذهبی درونی دو گروه از دانشجویان دختر با و بدون دوست پسر وجود دارد. این امر زیر ساخت‌های روان شناختی رابطه دوستی با جنس مخالف را آشکار می‌سازد. استفاده از نمونه دانشجویی، استفاده از پرسشنامه خود گزارشی برای تعیین عضویت گروهی، و ناتوانی در کنترل برخی متغیرهای مزاحم محدودیت‌های عمده مطالعه حاضر بودند. نتایج این مطالعه کمک به فرایند هویت-یابی در دوره نوجوانی، تقویت خودپنداش بندی و لزوم آموزش‌های لازم برای ادراک مناسب از خودپنداش و پژوهش جهت‌گیری مذهبی درونی برای پیش‌گیری از آسیب‌های روانی مرتبط با داشتن رابطه دوستی با جنس مخالف را پیشنهاد می‌کند.

نمونه کم به دلیل حساسیت به ویژه مساله و عدم کنترل کامل شرایط و متغیرهای مزاحم از محدودیت‌های این پژوهش بودند. پیشنهاد می‌شود از نمونه‌های بزرگتر، کنترل متغیرهای مزاحم و شرایط همبود و شرایط مکانی مختلف استفاده شود. پژوهش کنونی می‌تواند مسئولان، برنامه ریزان و متخصصان حیطه‌های ذی ربط را به سمتی هدایت کند تا از متولیان امور از جمله روانشناسان، نهایت استفاده را درجهت راهنمایی، آموزش ارتقای سلامتی و بهزیستی روانی بکنند. بنابراین با تأکید بر اهمیت نقش این عوامل، لزوم اجرای تحقیقات گسترده‌تر با توجه بیشتر به مسایل فوق پیشنهاد می‌شود و ضرورت ایجاد زمینه‌های بیشتر حمایت اجتماعی از این افراد بیش از پیش احساس می‌شود.

کتابنامه

- آرین؛ خدیجه (۱۳۷۸)، بررسی رابطه بین دینداری و روان درستی ایرانیان مقیم آمریکا، رساله‌ی دکترای، دانشگاه علامه طباطبائی تهران.
- احمدنیا؛ شیرین، مهریار؛ هوشنج (۱۳۸۳)، نگرش و ایده‌آل‌های نوجوانان تهران در زمینه همسرگزینی، فرزند آوری و تنظیم خانواده، مجموعه مقالات دومین همایش جمعیت شناسی ایران، با عنوان بررسی مسایل جمعیتی ایران بر تأکید بر جوانان، دانشگاه شیراز، انتشارات مطالعات و پژوهش‌های جمعیتی آسیا و اقیانوسیه، صص ۲۱۸-۲۹۷.
- بهرام؛ عباس، شفیع زاده؛ محسن (۱۳۸۳)، تعیین اعتبار و پایایی پرسش نامه خودپنداره و بررسی عوامل مؤثر بر آن در دانش آموزان مقاطع مختلف تحصیلی شهر تهران، پژوهشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی.
- جان بزرگی؛ مسعود (۱۳۷۸)، بررسی اثر بخشی روان درمانگری کوتاه مدت با و بدون جهت‌گیری مذهبی بر مهار اضطراب و تنیدگی، پایان نامه دکتری، تهران، دانشگاه تربیت مدرس.
- رجبلو؛ علی، اصغری؛ سارا (۱۳۸۹)، جهانی شدن و بازندهشی الگوهای دوستی دختران و پسران: مطالعه موردی دانش جویان دانشگاه تهران. مجله مطالعات اجتماعی روان‌ساختی زنان، ۲(۸)، صص ۹۲-۷۳.
- عبدالملکی؛ زهرا، بهرام؛ عباس، صالح صدق پور؛ بهرام، عبدالملکی؛ فاطمه (۱۳۸۹)، اعتباریابی و رواسازی پرسش نامه خود توصیفی بدنی، دانشگاه تربیت معلم تهران.
- عبدالهیان؛ حمید (۱۳۸۳)، ارزش سنت و بازتولید فرهنگی، مجموعه مقالات دومین همایش انجمن جمعیت شناسی ایران، با عنوان بررسی مسایل جمعیتی ایران بر تأکید بر جوانان، دانشگاه شیراز، انتشارات مطالعات و پژوهش‌های جمعیتی آسیا و اقیانوسیه، صص ۲۹۰-۲۵۵.
- عنایت؛ حلیمه، آقاپور؛ اسلام (۱۳۸۹)، بررسی عامل‌های اجتماعی- فرهنگی مرتبط با کیفیت سلامت روانی خانواده، فصلنامه زن و جامعه، ۱(۲)، صص ۴۶-۲۷.
- قاسمی؛ حیدر (۱۳۸۳)، سخن شناسی دانشجویان بر مبنای پدیده رابط دوستانه دختر و پسر، مورد مطالعه دانشگاه صنعتی اصفهان، مجله مطالعات جوانان، ۷، صص ۱۱۳-۹۰.
- کرمی؛ جهانگیر، رونچی؛ محمود، عطاری؛ یوسفعلی، بشلیده؛ کیومرث، شکری؛ مهتاب (۱۳۸۶)، بررسی روابط ساده و چندگانه ابعاد جهت‌گیری مذهبی با سلامت روانی در دانشجویان دانشگاه رازی کرمانشاه، مجله روان‌شناسی و علوم تربیتی، ۱۳(۳)، صص ۵۲-۳۱.
- کریستوفر کرین؛ ویلیام (۱۳۸۴)، پیشگامان روانشناسی رشد، ترجمه‌ی فرد فدایی، تهران: انتشارات اطلاعات.
- Allport, G. (1968). *The person in psychology*. Boston, Beacon press.
- Arseth, A. K., Kroger, J., Martinussen, M., & Marcia, J. E. (2009). Meta-Analytic Studies of Identity Status and the Relational Issues of Attachment and Intimacy. *An International Journal of Theory and Research*, 9, 1–32.
- Barry, M. C., & Nelson, L. J. (2005). The role of religion in the transition to adulthood for young emerging adults. *Journal of Youth and Adolescence*, 34(3), 245-255.

- Berzonsky, M. D. (1989). *Identity Style: Conceptualization aMeasurement*. *Journal of Adolescent Research*, 4, 267-281.
- Berzonsky, M. D. (1992). *Identity Style and Coping Strategis*. *Journal of Personality*, 60, 771-788.
- Beyers, W., & Seiffge-Krenke, I. (2010). Does identity precede intimacy? Testing Erikson's theory on romantic development in emerging adults of the 21st century. *Journal of Adolescent Research*, 25, 387–415.
- Cash, T.F., Melnyk, S., & Hrabosky, J. I. (2004). The assessment of body image investment: An extensive revision of the Appearance Schemas Inventory. *International Journal of Eating Disorders*, 35, 305-316.
- Cash, T. F., Santos, M. T., & Williams, E. F. (2005) Coping with body-image threats and challenges: Validation of the Body Image Coping Strategies Inventory. *Journal of Psychosomatic Research*, 58, 191-199.
- Claes, L., Luyckx, K., & Bijttebier, P. (2014). Non-suicidal self-injury in adolescents: Prevalence and associations with identity formation above and beyond depression, *Journal of Personality and Individual Differences*, 61, 101-104.
- Dumas, T. M., Ellis, W. E., & Wolfe D. A. (2012). Identity development as a buffer of adolescent risk behaviors in thecontext of peer group pressure and control. *Journal of Adolescence*, 35, 917–927.
- Farrar, S., Stopa, L, Turner H. (2015). Self-imagery in individuals with high body dissatisfaction: The effect of positive and negative self-imagery on aspects of the self-concept. *Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry*, 46, 8-13.
- Ferron, C., Narring, F., Cauderay, M., & Michaud. P. A. (1999). Sport activity in adolescence: associations with health perceptions and experimental behaviours. *Journal of Health Education Research*, 14(2), 225–233.
- Fredrickson, B. L., & Roberts, T. (1997). Objectification theory: Toward understanding women's lived experiences and mental health risks. *Journal of Psychology of Women Quarterly*, 21, 173–206.
- Gadbois, S., & Bowker, A. (2007). Gender Differences in the Relationships Between Extracurricular Activities Participation, Self-description, and Domain-specific and General Self-esteem. *Sex Roles* 56:675–68. DOI10.1007/s11199-007-9211-7.
- Hartup, W. W. (1975). The origins of friendships. In M. Lewis & L.A. Rosenblum (eds.), *Friendship and Peer Relations* (pp.11-26). New York: John Wiley.
- Horning S. M., Davis, H. P., Stirrat, M., & Cornwell, R. E. (2011). Atheistic, agnostic, and religious older adults on well-being and coping behaviors, *Journal of Aging Studies*, 25 (2), 177-188.
- Kelly, H. (2004). The Relationship between Physical Self-Concept, Body Image Dissatisfaction and Competition Anxiety in Female "Aesthetic" and "Non-

Aesthetic" Collegiate Athletes. Thesis for the degree of Master of Science, Florida State University College of Education.

Kosari, M. (2004). *Causes the opposite sex with girls students in secondary school education, school district 18 in Tehran and offer solutions to the problem, Thesis Guidance and counseling advice, Allameh Tabatabai University. [Persian]*

Kroger, J. (2005). *Identity development during adolescence [Blackwell Reference Online]. In G. R. Adams, & M. D. Berzonsky (Eds.), Blackwell handbook of adolescence. Blackwell Publishing. doi:10.1111/b.9781405133029.2005.00012.x. http://www.blackwellreference.com/subscriber/tocnode?id=4g9781405133029_chunk_g978140513302912 Retrieved August 2010.*

Marsh, H. W. (1994). *The importance of being important: Theoretical models of relations between specific and global components of physical self-concept. journal of sport and exercise psychology, 16, 306-325.*

Marcia, J. E. (1966). *Development and validation of ego identity status. Journal of Personality and Social Psychology, 3, 551–558.*

Olson, M. M., Trevino, D. B., Geske, J. A., & Vanderpool, H. (2012). *Religious Coping and Mental Health Outcomes: An Exploratory Study of Socioeconomically Disadvantaged Patients. The Journal of Science and Healing, 8(3), 172-178.*

Seiffge-Krenke, I., Shulman, S., & Klessinger, N. (2001). *Adolescent precursors of romantic relationships in young adulthood. Journal of Social and Personal Relationships, 18, 327–346.*

Salazar, L. F., DiClemente, R. J., Wingood, G. M., Crosby, R. A., Harrington, K., Davies, S., Hook EW 3rd, Oh MK.(2004). *Self-concept and adolescents' refusal of unprotected sex: a test of mediating mechanisms among African American girls. Journal of Prev Sci. 5(3):137-49.*

Shavelson, R. J., Hubner, J. J., & Stanton, G. C. (1976). *Self-concept: Validation of construct interpretations. Journal of Review of Educational Research, 46, 407–411.*

Sinha, J. W., Cnaan, R. A. & Gelles, R. J. (2007). *Adolescent risk behaviors and religion: findings from a national study. Journal of Adolescence, 30(2), 231-249.*

Tarrant, M., MacKenzie, L., & Hewitt. L. A. (2006). *Friendship group identification, multidimensional self-concept, and experience of developmental tasks in adolescence. Journal of Adolescence, 29(4), 627-640.*

Vater, A., Schrboder-Abe, M., Weibgerber, S., Roepke, S., & Schütz, A. (2015). *Self-concept structure and borderline personality disorder: Evidence for negative compartmentalization, Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry, 46, 50-58.*

White, J. M., Wampler, R. S., & Winn, K. I. (1998). *The Identity StyleInventory: A Revision with a Sixth-grade Reading Level (ISI-6G). Journal of Adolescent Research, 13(2), 223-245.*